

Gunilla Åhrén

Medlem nr 16 av Svenska Handikappidrottens Hall of Fame

Motivering

Gunilla Åhrén tillhörde världseliten i de alpina grenarna under hela 1980-talet. Hon debuterade i landslaget 1981. Inför VM 1982 i Alpes Vaudoises, Schweiz, sa den dåvarande alpinbasen Erik Lindgren, "Gunilla Åhrén är psykiskt sett otroligt stark. Hon är min största talang. Deltagarna i Schweiz är råämnen, Ola Rylander undantagen". Trots detta blev framgångarna stora i Alpes Vaudoises, två guld och ett silver.

Gunilla var sedan på pallplats i Paralympics 1984 och 1988 samt i VM 1982, 1986 och 1990. Gunilla Åhrén var även, vid sidan om Ola Rylander, en förgrundsfigur för den alpina sporten inom handikappidrotten under 80-talet.

Gunilla har:

Paralympics: 4 guld, 1 silver och 1 brons

VM: 2 guld, 2 silver och 1 brons

Biografi

Gunilla Åhrén är född 1961. Hon tillhörde under hela 1980 talet världseliten i de alpina grenarna i klassen A 6/8 och LW 6/8. Åkare som åker med en stav.

Gunilla i backen. Paralympics 1984

Gunilla föddes med en "underutvecklad" arm, vilket innebar att hon åkte med en stav. Hon hade åkt utför i många år, men det var först 1981, som hon började träna på allvar.

Gunilla har i en intervju i samband med VM 1982 sagt: "Tävlingsidrotten för handikappade är en idrott, som har rätt att bli lika respekterad som annan idrott. Handikappidrott är ingen form av rekreation, vilket många okunniga tycks gå omkring och tro!".

Det Alpina landslagets prestationer vid Paralympics i Innsbruck 1984 fick ordentlig uppmärksamhet i massmedia. Gunilla tog fyra guldmedaljer!

Gunilla tar fyra guld i Paralympics 1984

Till VM i Sälen 1986 kom en segervan Gunilla, hon hade inte förlorat en tävling i handikappidrotten sedan 1982. Det blev ingen seger i Sälen men det blev ett silver och ett brons. I princip hade hon bestämt sig för att lägga av efter VM i Sälen. Men det hade kommit fram nya duktiga flickor i klassen. Det sporrade Gunilla till att fortsätta för att försöka ta revansch.

Efter tre raka guld och ett fjärde i kombinationen vid Paralympics i Innsbruck 1984, var det Gunilla Åhrén som åter stod i centrum för all uppmärksamhet.

I Paralympics 1988 som också gick i Innsbruck hade Gunilla ett helt annat utgångsläge. Konkurrensen denna gång utgjordes bland annat av två flickor, som båda hade en karriär bakom sig som aktiva utförsåkare av mycket hög klass bland icke handikappade. Deras skador hade uppstått i samband med olyckor under skidåkningen.

Ändå hävdade sig Gunilla mycket bra. I storlalom låg hon tvåa efter första åket, men föll i det andra.

I slalom, som var Gunillas favoritgren, gick det bättre. Men på silverplats var hon sammanlagt drygt

tre sekunder efter segraren. I störtloppet blev det en bronsplats. Klassen på damernas störtlopp var mycket hög. De tre medaljörerna skulle utan problem tagit sig in bland de tio bästa i herrklassen.

Till VM i Winter Park, Colorado, USA, 1990 var Gunilla Åhrén inte bra förberedd. Konkurrenten var inte lika hård som tidigare men där fanns amerikanskan Nancy Gustafsson, som var med i det amerikanska handikappprogrammet och hade åkt skidor på heltid sedan Paralympics 1988. Mot henne var Gunilla chanslös, främst i Super G och störtlopp, men tog ändå silver i båda grenarna.

Ett duktigt team vid VM i Sälen 1986.
Fr.v. Lars Lundström, Ola Rylander och Gunilla Åhrén.

Gunilla har en imponerande meritlista:

VM 1982, Alpes Vaudoises, Schweiz

Slalom (A 6/8), Guld

Kombination (A 6/8), Guld

Störtlopp (A 6/8), Silver

Paralympics 1984, Innsbruck

Storslalom (A 6/8), Guld

Slalom (A 6/8), Guld

Störtlopp (A 6/8), Guld

Kombination (A 6/8), Guld

VM 1986, Sälen

Störtlopp (LW 6/8), Silver

Slalom (LW 6/8), Brons

Paralympics 1988, Innsbruck

Slalom (LW 6/8), Silver

Störtlopp (LW 6/8), Brons

VM 1990, Winter Park, Colorado, USA

Super-G (LW 6/8), Silver

Storslalom (LW 6/8), Silver